

APPOLO STUDY CENTRE

TNPSC GROUP I / II - PRELIMINARY

INDIAN POLITY - WORKSHEET

குடியரிமை

- ❖ இந்தியாவில் குடியரிமை பெற்றவர்கள் மற்றும் வெளிநாட்டவர்கள் உள்ளனர்.
- ❖ இந்திய குடியரிமை பெற்றவர்கள் அனைத்து அரசரிமைகள் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை பெறுகின்றனர்.
- ❖ அரசியலமைப்பில் பின்வரும் உரிமைகளை இந்திய குடியரிமை பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் வழங்குகிறது. (இந்த உரிமை வெளிநாட்டவருக்கு இல்லை).

1. சரத்து 15 – மதம், ஜாதி, இனம், பாலினம் மற்றும் பிறந்த இடத்தின் பெயரால் பாகுபடுத்த முடியாது
2. சரத்து 16 – அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் அனைவருக்கும் சம உரிமை.
3. சரத்து 19 – பேச்சரிமை, கருத்துரிமை, சபை, கூட்டமைப்பு, இயக்கம், குடியிருப்பு மற்றும் தொழில் சுதந்திரம்.
4. சரத்து 29 மற்றும் 39 – கல்வி மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள்.
5. மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை.
6. பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டசபைக்கு உறுப்பினராக போட்டியிடும் உரிமை.
7. குறிப்பிட்ட பொது அலுவலகங்களில் பங்கு பெற தகுதி. அதாவது இந்திய ஜனாதிபதி இந்திய துணை ஜனாதிபதி மாநில கவர்னர், உச்சநீதிமன்ற மற்றும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி, இந்தியாவின் தலைமை அரசாங்க வழக்கறிஞர், மாநிலத்தின் தலைமை அரசாங்க வழக்கறிஞர்.

- ❖ இந்தியாவில் இந்திய குடியரிமையை பிறப்பு மற்றும் இயற்கையாக குடியரிமையை பெற்றவர்கள் இந்திய ஜனாதிபதி ஆவதற்கு தகுதியானவர்கள்.
- ❖ ஆனால் அமெரிக்காவில் பிறப்பினால் குடியரிமை பெற்றவர்கள் மட்டுமே ஜனாதிபதியாக தகுதி பெற்றவர்கள்.

அரசியலமைப்பு விதிகள் :

- ❖ இந்திய அரசியலமைப்பு சரத்து 5 லிருந்து 11வரை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குடியரிமையில் உள்ளவை நிலையானவையும் அல்ல, விரிவான தகவலும் அல்ல.
- ❖ இவை நபர்களின் குடியரிமை பற்றி மட்டுமே விளக்குகிறது. (1950 ஜனவரி 26)
- ❖ இதில் குடியரிமையினால் வரும் நன்மைகள் மற்றும் விளைவுகள் குறிப்பிடப்படவில்லை.

- ♣ இவை பாராளுமன்றத்திற்கு குடியரிமை தொடர்பான சட்டங்களை இயற்ற அதிகாரம் வழங்குகிறது.
- ♣ இதன் படி பாராளுமன்றம் குடியரிமை சட்டம் 1955 கொண்டுவந்தது.
- ♣ இவற்றில் 1986, 1992, 2003 மற்றும் 2005ல் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.

குடியரிமையை பெறுதல்: அரசியலமைப்பின்படி கீழ்க்கண்ட நான்கு விதங்களில் இந்திய குடியரிமை பெறமுடியும்.

சரத்து 5:

- ◇ இந்தியாவில் நிரந்தரமாக இருப்பவர் அல்லது கீழ்க்கண்ட மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்றை பூர்த்தி செய்பவர் இந்திய குடியரிமை பெறலாம்.
- ◇ இந்தியாவில் பிறந்தவராவோ அல்லது அவருடைய பெற்றோர்கள் இந்தியாவில் பிறந்தவராகவோ அல்லது அரசியலமைப்பு அமலுக்கு வரும் முன் 5 வருடங்கள் இந்தியாவில் குடியிருந்தவராக இருக்க வேண்டும்

சரத்து 6

- ◇ பாகிஸ்தானிலிருந்து இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்தவர்கள் அல்லது அவருடைய பெற்றோர் அல்லது அவர்களுடைய மூதாதையர் (தாத்தா, பாட்டி) பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில் வாழ்ந்தவர்களாகவும் மற்றும் பின்வரும் இரு நிபந்தனைகளில் ஏதாவது ஒன்றை பூர்த்தி செய்பவராகவோ இருக்க வேண்டும்.
- ◇ அவை 1948ல் ஜூலை 19க்கு முன்பு இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்து வசிப்பவராக அல்லது 1948ல் ஜூலை 19க்கு பின்பு இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்து இந்திய குடியரிமையாக பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். (பெர்மிட் முறை)
- ◇ குடியரிமை பதிவிற்காக விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன்பாக அந்த நபர் 6 மாதங்கள் இந்தியாவில் வசித்திருக்க வேண்டும்.

சரத்து 7

- ◇ 1947 மார்ச் 1க்கு பிறகு பாகிஸ்தானுக்கு இடம் பெயர்ந்து பின்பு இந்தியாவில் மீண்டும் குடியேற்றம் அடைந்து இந்திய குடியரிமை பெறலாம்
- ◇ குடியரிமை பதிவிற்காக விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன்பாக அந்த நபர் 6 மாதங்கள் இந்தியாவில் வசித்திருக்க வேண்டும்.

சரத்து 8:

- ◇ ஒரு நபர் அவரது பெற்றோர் அல்லது தாத்தா பாட்டி பிரிக்கப்படாத இந்தியாவில் பிறந்தவராகவும், ஆனால் இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிப்பவராகவும் இருந்தால் இவர்கள் இந்திய குடியரிமை பெற தாங்கள் வசித்திருக்கும் நாட்டின் இந்திய தூதராக அதிகாரியால் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

- ♣ குடியரிமை சம்மந்தமான மற்ற அரசியலமைப்பு விதிகள்
 - ◇ சரத்து (9): எந்தவொரு நபர் வெளிநாட்டின் குடியரிமையை தானாகவே பெற்றுவிட்டார் எனில் அந்த நபர் இந்திய குடிமகனாக கருதப்படமாட்டார்.

- ◆ **சரத்து (10):** பாராளுமன்றத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட சட்ட விதிமுறைக்கு உட்பட்டு ஒரு நபர் இந்திய குடிமகனாகும் உரிமையை இழக்கலாம்.
- ◆ **சரத்து (11):** குடியரிமை பொருத்தமட்டில் அவற்றை அளிக்கவும், இழக்க செய்யவும், குடியரிமை தொடர்பான அனைத்தையும் மாற்ற பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமை உள்ளது.

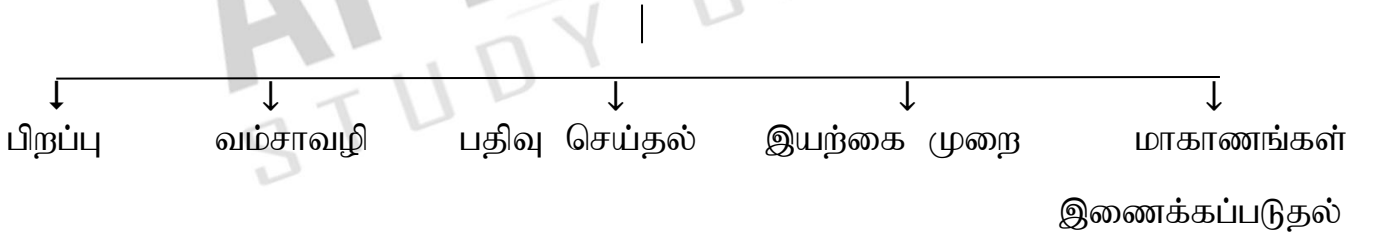
குடியரிமை சட்டம் 1955 (Citizenship Act, 1955)

- ◇ அரசியலமைப்பு அமலாக்கத்திற்கு பிறகு குடியரிமை சட்டம் 1955, குடியரிமையை நிறுத்துவது அல்லது பெறுவது தொடர்பானவற்றை விளக்குகிறது. இவற்றில்
- ◇ பின்வரும் பல சட்டத்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.
 1. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 1986
 2. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 1992
 3. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2003
 4. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2005
- ◇ குடியரிமை சட்டம் 1955 காமன்வெல்த் குடியரிமையையும் வழங்கியது. குடியரிமை சட்டம் (1955), 2003ல் கொண்டு வரப்பட்ட குடியரிமை திருத்தச்சட்டத்தால் நீக்கப்பட்டது.

குடியரிமை பெறுதல் (Acquisition Citizenship)

- ◇ 1955ல் கொண்டு வரப்பட்ட குடியரிமை சட்டம் பின்வரும் அடிப்படையில் ஓர நபருக்கு குடியரிமையை வழங்குகிறது.

1955 குடியரிமை சட்டம் 5 வகைகளில் குடியரிமை பெறுவதை கூறுகிறது

❖ இந்தியக் குடியரிமைச் சட்டம் 1955

குடியரிமை பெறுதலுக்கான விதிகள்	குடியரிமை இழப்பு
1. பிறப்பால் குடியரிமை பெறல்	1. இந்தியக் குடியரிமையை துறத்தல் மூலம்
2. மரபுவழித் தோன்றலினால் குடியரிமை பெறல்	2. வேறொரு நாட்டின் குடியரிமையை அடைதல்
3. பதிவு செய்து கொள்ளல் மூலம் குடியரிமையை பெறல்	3. குடியரிமையை இழக்கச் செய்வதன் மூலம்
4. வெளிநாட்டவர் ஒருவர் தன்னை குடிமகனாகக் கோரல் மூலம் குடியரிமையை பெறல்.	
5. எல்லையை கூட்டியணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் குடியரிமை பெறல்	

➤ அரசியலமைப்பு அமலாக்கத்திற்கு பிறகு குடியரிமை சட்டம் 1955, குடியரிமையை நிறுத்துவது அல்லது பெறுவது தொடர்பானவற்றை விளக்குகிறது. இவற்றில்

➤ பின்வரும் பல சட்டத்திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

1. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 1986
2. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 1992
3. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2003
4. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2005
5. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2009
6. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2015
7. குடியரிமை (திருத்த) சட்டம் 2016

❖ காமன்வெல்த் குடியரிமை

- 1955 குடியரிமைச் சட்டம் மூலம் வழங்கப்பட்டது.
➤ 2003ல் குடியரிமை திருத்தச் சட்டம் மூலம் நீக்கம்.

❖ பிறப்புவழிக் குடியரிமை

- 1950 ஜனவரி 26ஆம் தேதியன்றோ அல்லது அதற்கு முன்போ பிறந்த ஒருவர் இந்தியக் குடியரிமை பெறலாம். ஆனால் இப்போது இந்தியாவில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு குடியரிமை வழங்கப்பட மாட்டாது.

❖ மரபுவழிக் குடியரிமை

- 1950 ஜனவரி 26 ஆம் தேதி ஒன்றுபட்ட இந்தியாவுக்கு வெளியே பிறந்திருந்தாலோ அல்லது பெற்றோரில் ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்திருந்தாலோ அல்லது
➤ இந்த தேதியில் குடிமகனாகக் கருதக் கூடிய தகுதி பெற்றிருந்தாலோ மரபுவழிக் குடியரிமையைப் பெறலாம்.

❖ பதிவு மூலம் குடியரிமை

- இந்தியாவில் பதிவு மூலம் குடியரிமையை, வெளிநாடுகளில் குடியிருக்கும் இந்திய வம்சாவழியினர் குறைந்தபட்சமாக ஆறு மாதங்களாவது இந்தியாவில் குடியிருந்த பின், மனுச்செய்து பதிவு மூலம் குடியரிமை பெறலாம்.
➤ இந்தியக் குடிமக்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வெளிநாட்டவர்கள், காமன்வெல்த் நாடுகளைச் சேர்ந்த வயதுவந்தோர் போன்றவர்களும் பதிவு மூலம் இந்தியக் குடியரிமை பெறலாம்.

❖ அயல்நாட்டவருக்கு குடியரிமை

- இந்தியக் குடியரிமை பெற தகுதியற்ற நாடு என இந்தியாவால் அறிவிக்கப்படாத நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல்.

- தன் தாய்நாட்டின் குடியரிமையை துறந்தவராக இருத்தல்.
- இந்திய அரசாங்க பணியில் இருத்தல் அல்லது குறைந்தது ஓர் ஆண்டாவது இந்தியாவில் வாழ்ந்து இருத்தல் (மனு செய்யும் ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு), நல்ல பண்புடையவராக இருத்தல்.
- எட்டாவது அட்டவணை மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றை அறிந்திருத்தல், குடியரிமைச் சான்று வழங்கப்படும் பட்சத்தில் தொடர்ந்து இந்தியாவில் குடியிருக்க ஒப்புதல் அளித்தல் ஆகியவையே அந்த நிபந்தனைகள்.

❖ குறிப்பு

- அன்னை தெரசாவிடமிருந்து இயல்பூட்டுதல் மூலம் இந்திய அரசு குடியரிமை வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

❖ இணைப்பு மூலம் குடியரிமை

- கோவா, டையூ, டாமன் பகுதிகள் போர்ச்சுகீசியர்களிடமிருந்தும், பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்டு இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்ட போது அங்கிருந்த மக்கள் இந்தியக் குடிமக்களாயினர்.

குடியரிமை இழப்பு (Loss of Citizenship)

1. முழு வயது அடைந்த இந்திய குடியரிமை பெற்ற எவரும் இந்திய குடியரிமையை துறக்கலாம். இதன் படி பதிவு செய்யும் போது அந்த நபரின் குடியரிமை நிறுத்தப்படும். எனினும் போர் காலத்தில் இந்த பதிவு மத்திய அரசினால் நிறுத்தி வைக்கப்படும். இந்திய குடியரிமையை துறந்தவரின் சிறு குழந்தைகள் குடியரிமையை இழப்பர்.
2. இந்திய குடியரிமை பெற்றவர் தாமாகவே முழு உணர்வுடன்/தெரிந்தோ/கட்டாயத்தின் பெயரிலோ மற்ற நாட்டின் குடியரிமையை பெறும் போது அவருடைய குடியரிமை முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. எனினும், இந்திய போரில் ஈடுபடும் போது இவை நிறுத்தி வைக்கப்படும்.
3. மத்திய அரசால் கட்டாயமாக பின்வரும் வகையில் குடியரிமை மறுக்கப்படுகிறது.
 1. ஒரு நபர் போலியாக குடியரிமை பெற்றிருந்தால்
 2. இந்திய அரசியலமைப்புக்கு உண்மைக்கு புறம்பாக ஒரு நபர் குடியரிமை பெற்றிருந்தால்
 3. போரின் போது எதிரி நாட்டிடம் அநீதியான வணிகமோ அல்லது தகவல் தொடர்போ கொண்டிருந்தால்,
 4. இயற்கை அல்லது இயல்பான முறையில் இந்திய குடியரிமை பெற்று ஐந்து வருடங்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு நாட்டில் இரண்டு ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை பெற்றால்

5. இந்திய குடியரிமை பெற்றவர் வெளி நாட்டில் தொடர்ச்சியாக ஏழு வருடங்கள் வசித்தால் அவர்களுடைய குடியரிமை மறுக்கப்படுகிறது.

ஒற்றை குடியரிமை (Single Citizenship)

- ◇ இந்திய அரசியலமைப்பு கூட்டாட்சி முறை மற்றும் இரு அரசுகளை (மத்திய அரசு, மாநில அரசு) கொண்டுள்ளது.
- ◇ எனினும், ஒற்றை குடியரிமையை மட்டுமே தருகிறது அதாவது இந்திய குடியரிமை ஆனால், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடு மற்றும் சுவீட்சர்லாந்தில் இரு குடியரிமைகள் இருக்கின்றன.
- ◇ கனடா பாராளுமன்றத்தை போன்று இந்தியாவிலும் ஒற்றை குடியரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இந்திய மக்களின் சகோதரத்துவம் மற்றும் ஒற்றுமையை மேம்படுத்தும் வகையில் சம உரிமை (சில செயல்கள் தவிர) தரப்படுகிறது.

சீரமைக்கப்பட்ட குடியரிமை திருத்தச் சட்டம் 2019

- இம்மசோதா, 1955 ஆம் ஆண்டில் இந்திய குடியரிமைச் சட்டத்தை திருத்த முற்படுகிறது மற்றும் மத ரீதியாக துன்புறுத்தப்பட்டு தப்பிப்பதற்கு டிசம்பர் 31, 2014 அன்றோ அல்லது அதற்கு முன்போ இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த பாக்கிஸ்தான், வங்காளதேசம் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய மூன்று நாடுகளிலிருந்து வந்த 6 சிறுபான்மையினருக்காக இந்திய குடியரிமையை வழங்குவதாகும்.
- மூன்று முகமதிய பெரும்பான்மை நாடுகளுக்கு சொந்தமான மற்றும் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தவர்கள் இந்திய குடியரிமைப்பெற தகுதியுடைய ஆறு சிறுபான்மையினர்கள் இந்து, சீக், கிறிஸ்தவர், பார்சி, ஜெயின் மற்றும் புத்த மதத்தினர் ஆவர்.
- இருப்பினும் அரசியலமைப்பின் ஆறாவது அட்டவணைக்கீழ் வரும் அஸ்ஸாம், மேகாலயா, மிசோராம் மற்றும் திரிபுரா ஆகிய மாநிலங்களின் பழங்குடியினர் பகுதிகளை இறுதி வரைவு தவிர்க்கிறது. அதேபோல, உட்புற வரிசை அனுமதி (Inner line Permit) நடைமுறையிலுள்ள அருணாச்சல பிரதேசம், மிசோராம் மற்றும் நாகலாந்து ஆகிய மூன்று மாநிலங்களிலுள்ள பழங்குடியினர் பகுதிகளையும் இறுதிவரைவு தவிர்க்கிறது.
- மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள குடிமக்கள் அருணாச்சல பிரதேசம், மிசோராம் மற்றும் நாகலாந்து ஆகிய மூன்று மாநிலங்களைப் பார்வையிடுவதற்கு ILP தேவைப்படுகிறது. Bengal Eastern Frontier Regulation, 1873 ன் படி, இந்த ILP உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்த மசோதா 1955 ஆம் ஆண்டின் குடியரிமைச்சட்டத்தின் பிரிவு 2 (1) (b) ல் ஒரு அம்சத்தை உள்ளடக்குகிறது. அதாவது, பாஸ்போட் (Entry into India) சட்டம் 1920 மற்றும் வெளிநாட்டினர் சட்டம் 1946 ஆகியவற்றின் கீழ் சட்டத்திற்கு புறம்பாக இந்திய நாட்டிற்குள் வந்தோர் என்பதற்கு மத்திய அரசால் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- இந்த மசோதா, இந்த பிரிவின்கீழ் நிலுவையிலுள்ள அனைத்து வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற்று அவர்களைப் பாதுகாக்கவும் முன்மொழிகிறது.

- தற்போது, ஒருவர் இந்திய குடியரிமையைப் பெறவேண்டுமென்றால் குறைந்தது 11 வருடங்கள் அவர் இந்தியாவில் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயமாகும்.
- இப்புதிய மசோதா, இவ்வித 6 சிறுபான்மையின மக்கள் ஆறு வருடத்திற்குள் இந்தியாவில் தங்கியிருந்தாலும் அவர்களுக்கு குடியரிமை வழங்க வழிவகுக்கிறது.
- முதல்முறையாக இந்த மசோதா ஜூலை 19, 2016-ல் மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் அது ஆகஸ்ட் 12, 2016-ல் கூட்டுப் பாராளுமன்ற குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்தக்குழு ஜனவரி 7, 2019-ல் தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது.
- முன்னதாக இந்த மசோதா ஜனவரி 8, 2019-ல் மக்களவையால் இயற்றப்பட்டது. ஆனால் அது மேலவையில் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை.
- ஏனென்றால், அந்த நேரத்தில் கிழக்கத்திய மாநிலங்களில் இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதாவது, மதவேறுபாடின்றி அனைத்து சட்டத்திற்கு புறம்பான இந்தியாவுக்கு புருந்தவர்களும் மார்ச் 24, 1971 என்ற நாளை நிர்ணயித்த 1985 ஆம் ஆண்டின் அஸ்ஸாம் ஒப்பந்த அம்சங்களை இம்மசோதா மீறுவதாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.
- அஸ்ஸாமில் குடிமக்கள் தேசிய பதிவேடு (NRC) அஸ்ஸாம் ஒப்பந்தத்திற்கிணங்க மேம்படுத்தப்பட்டது.
- இந்நிலையில், ஆகஸ்டு 31-ல் வெளியிடப்பட்ட அஸ்ஸாமின் குடிமக்கள் தேசிய பதிவேட்டிலிருந்து 19 லட்சம் மக்களுக்கு அதிகமாக எடுக்கப்பட்டனர். பெரும்பாலும், முகமதியர் - அல்லாதோர் இத்திருத்தத்தினால் உடனடிப் பயன்பாடுகளைப் பெற்றனர்.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியரின் குடியரிமை

செப்டம்பர் 2000-ல் இந்திய அரசு (வெளியுறவு அமைச்சகம்) - இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோருக்கான உயர்மட்ட குழு எல்.எம். சிங்வி தலைமையில் அமைத்தது.

அந்தக் குழு ஜனவரி 2002-ல் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. குறிப்பிட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்த இந்திய வம்சாவளி நபர்களுக்கு (PIO'S) இரட்டைக் குடியரிமை வழங்குவதற்கான குடியரிமைச் சட்டம், 1955-ல் திருத்தம் செய்ய பரிந்துரைத்தது.

அதன்படி, குடியரிமைச் (திருத்தம்) சட்டம் 2003-ல் பாகிஸ்தான் மற்றும் வங்காளதேசம் தவிர குறிப்பிட்ட 16 நாடுகளுக்கு வெளிநாடுவாழ் இந்திய குடியரிமை (OCI) பெறுவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது அனைத்து விதிகளையும் புறக்கணித்து முதன்மைச் சட்டத்தில் இருந்து காமன்வெல்த் குடியரிமையை அங்கீகரிக்கிறது (அ) தொடர்புறுத்துகிறது.

குடியரிமைச் (திருத்தம்) சட்டம் 2005-ன் படி, பாகிஸ்தான் மற்றும் வங்காள தேசம் தவிர அனைத்து நாடுகளின் PIO - களுக்கு அந்த நாடுகளின் உள்ளூர் சட்டங்களின் கீழ் இரட்டை குடியரிமையும் இருக்கும் என நோக்கத்தை விரிவுப்படுத்தியுள்ளது.

இங்கே கவனிக்கத்தக்கது, இந்திய அரசிய அமைப்பில் (சரத்து 9) - இரட்டை குடியரிமையை வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுக்கு தடை செய்கிறது.

குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம் 2015, மீண்டும் OCI- லிருந்து முதன்மைச் சட்ட விதிகளை மாற்றியமைத்துள்ளது.

PIO அட்டை திட்டத்தையும் OCI அட்டை திட்டத்தையும் இணைத்து “Overseas Citizen of India Cardholder” என்ற புதிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

PIO அட்டைத் திட்டம் 19.08.2002 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, அதன் பிறகு OCI அட்டைத் திட்டம் 01.12.2005 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

விண்ணப்பதாரர்கள் எதிர்கொள்ளும் சில சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு மேம்பட்ட வசதிகளை வழங்குவதற்காக, இந்திய அரசு PIO (மற்றும்) OCI திட்டங்களை இணைத்து ஒரே திட்டத்தை உருவாக்க முடிவு செய்தது.

எனவே, இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்காக குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம், 2015-ஆனது இயற்றப்பட்டது. தற்போதுள்ள PIO அட்டைதாரர்களும் OCI அட்டைதாரர்களாக 09.01.2015 முதல் கருதப்படுவார்கள் என அறிவிக்கப்பட்டது.

குடியுரிமை (திருத்தம்) சட்டம் 2015-ன் படி, “வெளிநாடு வாழ் இந்திய குடிமகன்” என்ற பெயருக்கு பதில் “வெளிநாடு வாழ் இந்தியக் குடிமகன் அட்டைதாரர்” என்று மாற்றப்பட்டது.

வெளிநாடு வாழ் இந்தியர் (NRI)	இந்திய வம்சாவளியை சேர்ந்தவர் (PIO)	இந்தியாவின் வெளிநாட்டு குடியுரிமை (OCI) அட்டை கொண்டவர்
ஒரு இந்திய குடிமகன் பொதுவாக இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் மற்றும் இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருப்பவர்	ஒரு நபர் அல்லது ஒருவருடைய மூதாதையர் இந்திய நாட்டை சேர்ந்தவர் மற்றும் தற்போது வேறொரு நாட்டின் குடியுரிமை அல்லது நாட்டுரிமையை வைத்திருப்பவர் (அதாவது அவள் அல்லது அவர் வெளிநாட்டு பாஸ்போர்ட் வைத்திருப்பவர்)	குடியுரிமை சட்டம் 1955இன் படி இந்திய வெளிநாட்டு குடிமகன் அட்டைதாரராக பதிவு செய்யப்பட்ட ஒருவர்